

De Taizévieringen ontleen hun naam aan een klein dorp in midden Frankrijk. Er is een oecumenische kloosterorde gevestigd, die grote aantrekkingskracht heeft op jongeren, maar ook volwassenen komen er graag. Kenmerkend voor de gemeenschap zijn de liederen die in de gebedsvieringen gebruikt worden. Het zijn korte liederen die gewoonlijk vele malen achter elkaar gezongen worden. De gedachte hierachter is, dat het lied als een gebed in je onderbewustzijn een plaats vindt, en zo de hele dag kan dienen als meditatief, stil verlangen naar God.

Taizé

De gemeenschap vandaag

De gemeenschap van Taizé telt een honderdtal broeders, katholiek en van verschillende protestantse afkomst, uit bijna dertig landen. Alleen al door haar bestaan is de gemeenschap een 'gelijkenis van gemeenschap', een concreet teken van verzoening tussen verdeelde christenen en gescheiden volken.

De broedergemeenschap leeft slechts van haar werk. Ze aanvaardt voor zichzelf geen enkele gift. Persoonlijke erfenissen van broeders worden ook niet aanvaard, maar de gemeenschap schenkt ze aan hele arme mensen.

Sommige broeders wonen in achtergebleven gebieden van de wereld. Zij willen daar getuigen van vrede zijn en mensen die het moeilijk hebben terzijde staan. In kleine fraterniteiten in Azië, Afrika en Zuid-Amerika delen de broeders de levensomstandigheden van de buurtbewoners. Ze proberen liefde uit te stralen onder de armen, straatkinderen, gevangenen, stervenden, bij hen die diep geraakt werden door relatiebreuken of die in de steek gelaten werden.

In de loop der jaren zijn jongeren in steeds grotere aantallen naar Taizé gekomen. Ze komen uit alle werelddelen en nemen deel aan de wekelijkse ontmoetingen. Zusters van St. Andreas, een internationale katholieke gemeenschap die meer dan zeven eeuwen geleden gesticht werd, zusters Ursulinen uit Polen en zusters van St. Vincent de Paul nemen een deel van de taken op zich bij de ontvangst van de jongeren.

Er komen ook kerkleiders naar Taizé. Zo ontving de gemeenschap paus Johannes Paulus II, vier aartsbisschoppen van Canterbury, oosters-orthodoxe metropolieten, de veertien lutherse bisschoppen van Zweden en talloze dominees en pastors uit heel de wereld.

Vanaf 1962 zijn broeders en jongeren die door Taizé gestuurd werden, heel onopvallend op en neer gereisd naar Oost-Europa, om de mensen nabij te zijn die hun land niet uit konden gaan.